

DEN DO D

DENİZLİ DİŞHEKİMLERİ ODASI DERGİSİ

AĞUSTOS 1998

YIL : 2 SAYI : 9

Denizli Bayramyeri Meydanı (1935)

DEN - DOD

Denizli Diş Hekimleri Odası Dergisi

Doktorlar Cad. No.: 26/3 DENİZLİ
Tel. & Fax : (0.258) 264 41 03

Sahibi :

Denizli Diş Hekimleri Odası adına
Başkan Dt. Mehmet ESKİCİOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü :

Den - Do Başkan Yardımcısı
Dt. Mehmet B. İLKİMEN

Yayın Kurulu :

Dt. Mehmet B. İLKİMEN
Dt. Mehmet BÖBECİ
Dt. Mesut TEKASLAN
Dt. Y. Özer ALTIN
Dt. Mehmet ÇINARGÜR

Yönetim Yeri ve Yazışma Adresi :

Doktorlar Cad. No.: 26/3 DENİZLİ
Tel. & Fax : (0.258) 264 41 03

- * Den - Do üyelerine ücretsiz dağıtılır.
- * 400 Adet Basılmıştır.
- * Den - Dod 4 ayda bir, yılda 3 defa yayınlanır.
- * Ağustos 1998
- * Sayı : 9
- * Yazılardaki görüşlerden yazarı sorumludur.
DEN - DOD sorumlu değildir.

BASIM YERİ

**Yeni
Merhaba** Yayıncılık

Tel. & Fax : (0.258) 263 54 04 - 263 28 92 - 264 61 04
Kursunlu 498 Sokak Kaleliler İşhanı No.: 7-8 Beyramyeri - DENİZLİ

İÇİNDEKİLER

Başyazı (Dt. Mehmet ESKİCİOĞLU)	4
Odadan Haberler	6 - 9
Müzik-Kitap (Dt. Y. Özer ALTIN)	10 - 11
Duyuru - İlan	12
Duyuru-Seminer-Sempozyum	13
"Dişçiyi Kim Sever" Ferhan ŞENSOY	15
"Yumuşak Astar Maddeleri" Derleyen : Dt. Mesut TEKASLAN	16 - 17
Bizim Sorunlarımız (Dt. Hatice AKIN)	20
Resimsiz Dişhekimliği Tarihi Dt. Mehmet Çınargür	21
Full Porselen Reçine Bağlantılı Köprü Protezi Uygulaması Derleyen : Dt. Mesut TEKASLAN	22 - 23 - 24
"Lycos" Arkeolog Yrd. Doç. Dr. Celal ŞİMŞEK	26 - 27 - 28 - 29 - 30
Tezenenin Dilinden Adil KARADENİZ	31
Şiir - Fıkra Dt. Mehmet ÇINARGÜR	33
Dt. Sıdıka DEMİR	
Dt. Ünal KACAR	
Çengel Bulmaca Dt. Mehmet B. İLKİMEN	34

Fotoğraf :

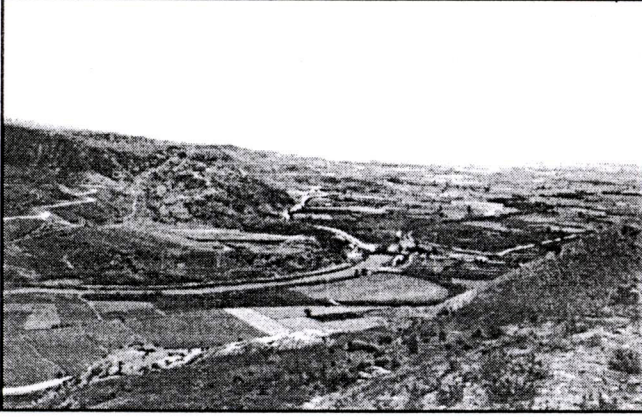
Alman Mimar Profesör H. Jansen
(Küçüka Aile Albümü)

Reprodüksiyon :

Dt. Coşkun ÖNEN
(Her hakkı Saklıdır)

ANTİK DÖNEMDE LYCOS (ÇÜRÜKSU) VADİSİNDE KÜLTÜREL VE EKONOMİK YAŞAM

Antik dönemde Lycos Vadisi (Çürüksu) olarak bilinen bölge, küçük fakat verimli ovası, iklimin uygun oluşu ve bugün de olduğu gibi önemli yolların geçtiği kavşak noktasında olması sebebiyle, ekonomik ve kültürel yönden hızlı bir şekilde gelişmiştir. Çürüksu ovası antik dönemde

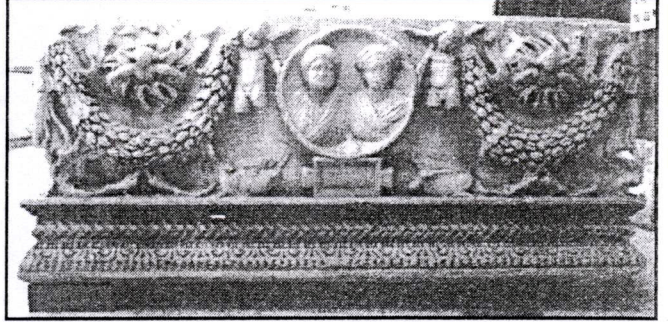
Menderes (Meandros) nehri ve Lycos (Çürüksu) ovası Frikya bölgesi içinde kalmaktadır. Çürüksu ovasını; batıda Babadağ (Salbakos) dağı, güneyde Honaz (Kadmos) dağı, doğuda Çökelez dağı, kuzeyde Sarayköy-Sazak ve Buldan dağları sınırlandırmaktadır.

Eldeki arkeolojik verilere göre vadideki yaşam günümüzden yaklaşık 7500 yıl önce (Kalkolitik Dönem) başlamıştır. Bu döneme ait kültür izlerini, Sarayköy-Beylerbeyi höyük ve Honaz-Colossae höyükte görmek mümkündür. Vadinin önemli antik yolların geçtiği kavşak noktasında bulunması sebebiyle yerleşimler günümüze kadar kesintisiz olarak devam etmiştir. Vadiye adını veren Çürüksu (Lycos Nehri) Honaz Dağı (Kadmos) eteğinden doğarak kuzeye doğru Lycos ovasından geçip, Sarayköy yakınında Büyük Menderes nehrine karışır. Antik coğrafyacı Strabon (XII/16) bölgeyi; "Colossae'nin üst kısmında Kadmos dağı bulunur ve orada Lycos nehri (Çürüksu) ile dağın ismini taşıyan diğer bir nehir akar. Fakat Lycos nehri bir çok yerde yeraltından akar ve sonra yüzeye çıkınca diğer nehirlerle birleşir. Bu husus ülkenin depremlere neden olan boşluklarla dolu olduğunu gösterir. Bu nedenle Laodikeia (Goncalı) ve komşu ülkedeki Karura (Tekkeköy) kadar hiç bir ülke depremlere böyle hedef olamaz" diye anlatmaktadır. Görüldüğü gibi Strabon bölgenin

Yrd. Doç. Dr. Celal ŞİMŞEK
ARKEOLOG
PAÜ. Fen-Edebiyat Fakültesi
Arkeoloji ve Sanat Tarihi Bölümü
Klasik Arkeoloji Anabilim Dalı
Öğretim Üyesi.

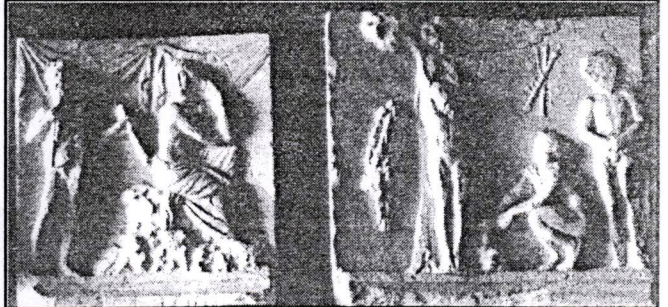
birinci derece deprem kuşağında olmasının nedenini 2000 yıl önce, yeraltındaki boşluklara bağlamaktadır. Gerçekten de Çürüksu vadisi kentleri yüzyıllar boyunca büyük depremlerle yıkılmış ve her dönemde yeniden inşa edilmiştir. Tamamen yıkılan anıtsal yapıların yeniden tekrar inşa edilmesi, vadi kentlerinin antik dönemde çok güçlü olduğunu göstermektedir. Bu da gelişmiş bir ekonomi ve kültürel yaşayışı göstermektedir.

Çürüksu (Lycos) vadisi antik yerleşmelerini; vadinin güneyinde Colossae (Honaz), Khohai (Bizans dönemi yerleşimi, eski Honaz), güneybatısında Laodikeia (Goncalı), batısında

Laodikya (Goncalı) da bulunan M.S. 130-140 yıllarına tarihlenen karı-koca Hippolytos ve Flaccilla'ya ait mermer Girlandlı (Çelenkli) mezar

Trapezopolis (Babadağ-Bekirler köyü), Attuda (Sarayköy-Hisarköy), kuzeybatısında Karura (Sarayköy-Tekkeköy kaplıcaları), kuzeyinde Hydrela (Sığma kasabası), Beylerbeyi höyük (Sarayköy-

Hierapolis (Pamukkale) tiyatrosundan mermer kabartmalar. M.S. 2. yy Marsyas'ın Flüt çalışı, tanrıçanın onu dinlemesi ve yarışma sonunda asılarak öldürülmesi

Beylerbeyi köyü), Menderes Nehrinin öbür yakasında Tripolis (Buldan-Yenicekent), doğu kıyısında ise Hierapolis (Pamukkale) olarak sıralayabiliriz.

Eldeki verilere göre bölgedeki yaşam Demir

Çağına kadar, tarım, avcılık, dokumacılık ve çanak-çömlek yapımı olarak sürdürülmüştür. Henüz para kullanılmadığı için ihtiyaç fazlası mallar, komşu yerleşimlerdeki insanların ellerinde bulunan ve yine fazla olan mallarla değiş tokuş yapılarak ihtiyaçlar karşılanmıştır. Bu açıdan Beylerbeyi höyük ve Colossae kenti insanların, güneyde bulunan Çardak-Beylerli höyük, Acıpayam ovası

yerleşmeleri (Kara höyük, Yassı höyük vd.) güneydoğuda bulunan Baklan (baklan Höyük) ve Çivril yerleşmeleriyle /Beycesultan Höyük vd.) çok sıkı bir ticari ilişkileri vardır. Demir çağından itibaren Çürüksu (Lycos) ovası hareketli kavimler yerleşimlerine sahne olmuş, bu dönemden itibaren bölge bir

Hierapolis (Pamukkale) de bulunan M.S. 1. yy sonuna tarihlenen Hades (yeraltı tanrısı) heykeli

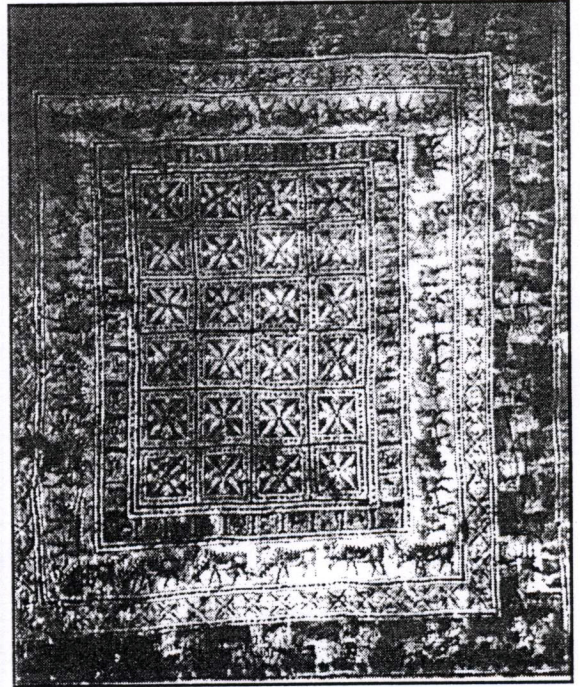
geçiş noktası olması özelliğini elde etmiştir. Demir çağıında bölgede Frik ve Lidya egemenliği görülür. Tarihçi Herodot'a (VII/30,31) göre; M.Ö. 480' deki seferinde Pers kralı Kserkes ordularıyla Lidya'nın başkenti Sardes'e (Salihli) giderken Friky kenti Anawa (Çardak)'nın ve tuz çıkarılan gölün (Acı göl) yanından geçerek Lycos vadisi (Çürüksu) kenti Colossae (Honaz)'a gelip burada on beş gün konaklar. Kyros'ça MÖ.546'da dillere destan zenginliğe sahip Lidya krallığı yıkılarak, bölgede Pers kralının atadığı Satrap yönetimi (Pers kralının atadığı bölge valisi) başlar. Bu yönetim Makedonya kralı Büyük İskender'in ordularıyla Anadolu'ya gelip, M.Ö. 333'te İssos'ta (Antakya yakınında) Pers kralı Darius'u yenip, bu krallığa son vermesine kadar devam eder. Artık Büyük İskender'le birlikte Anadolu'da sanatta, kültürde ve ticarete yeni bir dönem başlamıştır. Bu yüzyılı tarihçiler Hellenistik dönem diye adlandırmışlardır. Her alanda görülen değişiklik ve harekete paralel, bu dönemden itibaren Lycos (Çürüksu) vadisinde sırasıyla; Laodikya (Goncalı), Hierapolis (Pamukkale), Attuda (Sarayköy-Hisar Köyü), Trapezopolis (Babadağ-Bekirler Köyü) antik kentleri kurulmuştur. Esasen Hellenistik dönemden itibaren toplumda görülen değişiklikler sonucu, kral ve kraliçeler adına kentler kurulması geleneği başlayarak, bu bir moda haline dönüşmüştür. İşte bu dönemden itibaren günümüzden 2300 yıl önce Lycos (Çürüksu) vadisi

kentleri aralarında bir birlik kurarak, çevre kentleri bırakın, denizaşırı ülkelere yönelerek ürettikleri malları bizzat kendileri ihraç etmişlerdir.

Antik dönemde Lycos (Çürüksu) bölgesinde zengin ve köklü uygarlıklar yaratılması; Bölgenin Batı Anadolu'ya geçişi sağlaması, Büyük Menderes ve Çürüksu nehirlerinin verimli ovaya sularıyla hayat vermesi, bölgenin tapınaklarıyla dinse nitelikte bir vadi olması, dokumacılık ve buna bağlı olarak gelişen sektör, iklimin hayat koşullarına çok uygun olması ve sıcak şifalı sularıyla bölgenin bir sağlık merkezi olmasından kaynaklanmaktadır.

Susa (İran sınırları içinde Pers krallığının başkenti)'dan başlayan ve antik dönemin en önemli yollarından biri olan kral yolu, bu bölgeden geçerek Lidya krallığının başkenti olan Sardes (Salihli)'e kadar ulaşmıştır. Bu yolun güzergahında bulunan antik kentler ticari ve ekonomik yönden çok büyük gelişmeler sağlamışlardır. Dinar dolaylarında doğan Büyük Menderes (Meandros) nehri kıvrımlarıyla antik dünyanın her tarafında bilinen ve sanatın her alanında kullanılan Meander motifinin doğmasına sebep olmuştur. Bu motif mermer kabartmalarda, resimli vazolarda, dokunaklı halı ve kilimlerde sevilerek kullanılmıştır. Menderes nehri ünlü Marsyas efsanesine yataklık etmiştir. Frikyalı bir çoban olan Marsyas koyunlarını bu bölgede otlatmıştır. Seher vakti Menderes nehr kenarında flütünü çalan Marsyas'ı tüm tanrıçalar İda dağından gelerek dinlermiş. (Çanakale sınırlarında bulunan Kaz dağı) Öyle ki Aphrodite (Güzellik ve aşk tanrıçası)'de dahil tüm tanrıçalar Marsyas'a aşık olmuş. Sonuçta çok güzel flüt çalması Marsyas'ın başına iş açmıştır. Kendini dinlemeyen

D
E
N
İ
Z
L
İ
D
İ
Ş
H
E
K
İ
M
L
E
R
İ
O
D
A
S
I
D
E
R
G
İ
S
İ

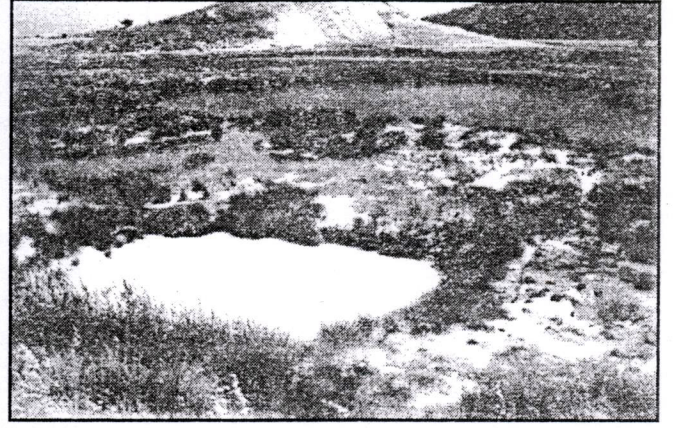
Türklerin dokuduğu M.Ö. 4.yüzyıla ait, dünyanın bilinen en eski halısı. Halı Altaylarda Pazırık Kurganlarında (mezar) bulunmuştur.

gelen tanrıçalara Marsyas, Apollon'dan (Müzik ve güzel sanatların tanrısı) dahi güzel müzik yaptığını söyleyince işler karışmış. Yapılan yarışmada hakem Frikyalı kralı Midas olmuş. İlk etapta Midas Marsyas'ın çok güzel flüt çalmasına hayran olarak, Apollon bir tanrı da olsa oyunu Marsyas'a vermiş, daha sonra müzik aletleri tersten çalınınca Marsyas yarışmayı kaybetmiştir. Çünkü Apollon Lir'ini (antik dönemde telli bir çalgı) çaldığı halde Marsyas flütünü çalamamıştır. Ceza olarak ta bir tanrı ile yarıştığı için Marsyas ağaca asılarak derisi yüzülüp, öldürülmüştür. Midas'ın kulağı da eşek kulaklarına dönüştürülmüştür. Bu sahneyi Hierapolis (Pamukkale) Müzesi'ndeki heykel kabartmasında görmek mümkündür.

Antik dönemde çobanlık çok önemlidir. Çünkü dokuma ve kumaşın kaynağı koyun yünüdür. Antik coğrafyacı Strabon (XII/16) bu bölgede özellikle de Laodikya (Goncalı)'da kuzguni renkli yüne sahip koyunların yetiştirildiğini, bu koyunların yünlerinin yumuşaklığı ile Milet'te (Söke yakınında Balat) yetişen koyunların yünlerinden bile daha güzel olduğunu belirtmiştir. Antik yazar Vitruvius'un (VIII/III) belirttiğine göre, koyunların yünlerinin yumuşak olması içtikleri değişik nitelikteki bir sudan kaynaklanıyor olmalıdır. Yine Strabon'a (XIII/14) göre bu bölgede yetiştirilen koyunların yünleri, termal su nedeniyle Hierapolis'te yıkanarak boyanıyordu. Bu termal su yün boyaması için olağanüstü uygundu. Antik dönemde bölgede yün

Lycos (Çürüksu) ovasında pamuk toplayan bir genç kız

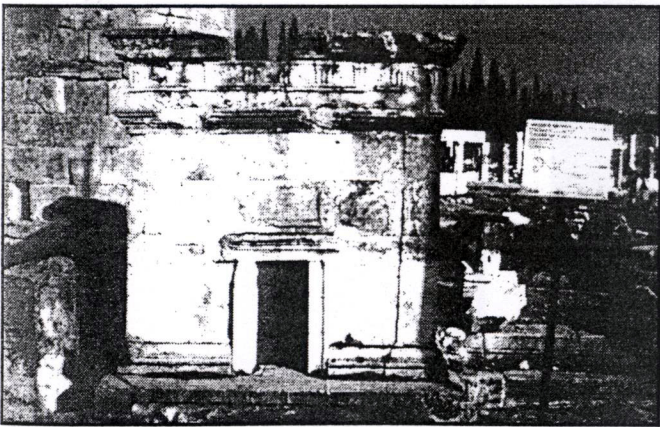
Karura (Tekkeköy) Sıcak su kaynakları

boyamacılığı, tekstil ve dokuma çok ileriye gitmiştir. Bununla ilgili olarak günümüzün fabrikalarının yerini tutan bir çok üretim birimleri kurularak, koyun üzerinden kesilen yünler, elbise ya da halı kilim oluncaya kadar işlenmiştir. Antik dönemde kumaşlar ya yünden yada ipekten yapılıyordu. Heykeller üzerinde biz bugün çok güzel işlenmiş, yün yada ipek elbiseleri zengin kıvrımlarıyla görmekteyiz. Lycos (Çürüksu) vadisinde "Çobanların koruyucu babası olarak" gök tanrısı "Zeus Ktesios Patrios" büyük tapım görmüştür. Mermer heykellerde Zeus ince kıvrımlı yün elbise içinde gösterilmiştir.

Lycos (Çürüksu) vadisinde dokunan kumaş, halı ve kilimler tüm Frikyalı bölgesinde çeşitliliği ve kalitesiyle haklı bir üne kavuşmuştur. Öyle ki bu yörede dokunan halı, kilim ve kumaşlarla, mezar yazıtlarından öğrendiğimiz kadarıyla, ölenin vasiyetiyle Hierapolis'teki anıt mezarlar dahi süslenmiştir. Dokuma yünleri tüm Frikyalı bölgesine satıldığı gibi, deniz aşırı ülkelere de ihraç edilmiştir. Bölge 2000 yıl önce Roma döneminde, ticarete altın çağını yaşamıştır. Denizaşırı ülkelere yapılan ihracatta bölge kentleri olan; Colossae (Honaz), Laodikya (Goncalı), Hierapolis (Pamukkale), Tripolis (Yenicekent), Karura (Tekkeköy), Attuda (Hisarköy) ve Trapezopolis (Babadağ-Bekirler Köyü) antik kentleri aralarında ticari bir birlik kurarak topluca hareket etmişlerdir. Bu birliğin merkezi Laodikya (Goncalı) antik kentidir. Bölgede yapılan dokuma ürünleri direkt olarak Efes (Selçuk) limanına götürülüyor, buradan da gemilerle denizaşırı ülkelere sevk ediliyordu. Efes (Selçuk) antik kenti liman caddesinde bulunan yazıtta, hangi kentlerin ne kadar gümrük vergisi ödeyeceği açıkça belirtilmiştir. Hierapolis (Pamukkale) antik kentinde bulunan ve M.S. 1. yüzyıla tarihlenen Flavia Zeuxis'in anıt mezarındaki yazıtta, Flavia Zeuxis; ürettiği tekstil ürünlerini Efes (Selçuk) limanına götürdüğünü, oradan da gemileriyle İtalya'ya

kadar giderek mallarını sattığını, bu yolculuklarda Peloponez yarım adasında Malea burnunu 72 kez dolaştığını belirtmektedir. Yazıttan anlaşıldığına göre Flavia Zeuxis ömrü süresince 36 defa İtalya'ya ticari yolculuk yapmıştır. Diğer bir Hierapolis (Pamukkale) mezar yazıtında, Allianus ve Akyndus kardeşlerin gemicilik yaptıkları belirtilmiştir. Elbette ki bu kardeşler Lycos (Çürüksu) vadisinde dokunan tekstil ürünlerini gemileriyle denizaşırı ülkelere götürerek satmışlardır. Roma döneminde, özellikle de imparator Septimus Severus (M.S. 193-211) zamanında başkent Roma'daki imparatorluk sarayı prens, prenses ve üst düzey yöneticilerini Lycos (Çürüksu) vadisi insanları giydirmiştir.

Antik dönemde Lycos (Çürüksu) vadisi kentlerinin ticarete bu kadar ileri gitmesi, beraberinde zenginlik ve refahı getirmiştir. Bu zenginlik sayesinde yüzyıllar boyunca sürekli yıkılan vadi kentlerinden özellikle Laodikya (Goncalı), hiç bir imparatorluk yardımı almadan, her zaman kendi kendini yeniden imar etmeyi başarmıştır. Bu zenginlik nedeniyle bölgede Hıristiyanlığın yayılması da çok zor olmuştur. Laodikya (Goncalı)'da St. Paul'un (İsa'nın havarilerinden) yandaşlarından Colossae'li Epaphras Hıristiyanlığın yayılması için çok çaba göstermiştir. Vahiy kitabında adı geçen 7 Asya kentinden biri Laodikya'dır. Laodikya (Goncalı)'ya gönderilen mektupta şöyle yazılıdır; "Senin işlerini bilirim, ne soğuksun ne de sıcak, keşke soğuk yada sıcak olsaydın. Böylece ne sıcak ne de soğuk, ılık olduğun için seni ağızımdan kusacağım." Roma döneminde Laodikya'da Zenon sülalesinin zenginliği herhalde tekstile bağlı olmalıdır. Zengin ve gururlu bir adam olan, Zenon oğlu Polemos hep gümüş dizginli arabasında gezer, kent önde gelenlerinin üstünde, kral ve tanrılarla bir düzeyde tutulurdu. Polemos'un Smyrna (İzmir)'da büyük

Hierapolis (Pamukkale) de bulunan M.S. 1. yy'la ait Flavia Zeuxis'in Anıt mezarı (yolcu mezarı)

ve görkemli bir villası vardı. Roma imparatoru Antoninus henüz Anadolu valisi iken Smyrna (İzmir)'ya gelişiinde Polemos'un o sıralar boş olan villasına yerleşmiştir. Bir gece Smyrna (İzmir)'ya gelen Polemos villasının tutulduğunu görünce çok kızmış ve valiye hemen villasını terk etmesini ve kalacak başka bir yer aramasını söylemiş. İmparator olduktan sonra bir gün Polemos'u başkent Roma'da sarayında kabul eden Antoninus, bu olayı anımsayarak yanındakilere, "Polemos'a kapı dışarı edilmeyeceği bir yer bulun demiş." Tarihe geçmiş bu anı, bölgenin ticarete elde ettiği zenginliği anlatmaya yeterlidir.

Antik dönemde yün ve buna bağlı olarak gelişen, Lycos (Çürüksu) vadisi dokuma birliği sektörünün yerini bugün Babadağ'lı, Buldan'lı, Kızılcaölük'lü ve Denizli'li girişimci tekstil sanayicileri almıştır. Çünkü bölgemizde dokuma sanayinin günümüzden 2300 yıl önceye dayanan köklü bir geçmişi vardır. Dün antik dünyaya tekstil ihraç eden Lycos (Çürüksu) vadisi girişimcisi, bugün de aynı hırs ve heyecanla tüm dünyaya tekstil ihraç etmektedir. Türklerin dokuma sanatına tarih boyunca çok büyük ilgisi olmuş olup, çok değerli ürünler meydana getirmişlerdir. Bilinen en eski halıyı Altaylar'da Türkler dokumuştur. Bu halı Pazırık Kurganlarında (mezar) bulunmuş olup, günümüzden yaklaşık 2400-2300 yıl öncesine aittir. Halıda Türkün ince işçiliğini ve zerafetini görmek mümkündür. Dün yünden dokuma yapan girişimci, bugün pamuktan dokuma yapmaktadır. Edindiğimiz bilgilere göre; Pamuk tarımını bölgemize bundan yaklaşık 150 yıl önce İngilizler getirmiştir. İngilizler pamuk tarımı yapmaları için bir grup çiftçi aileyi Afrika'dan getirerek Çürüksu bölgesine yerleştirmişlerdir. Bu aileler pamuk üretimine başlayarak, burada yaşayan köylümüze de bu tarımı öğretmişlerdir. Bugün bu zenci ailelerin soyundan gelen insanlarımızı, Eksihisar, Goncalı, Şamlı köylerinde görmek mümkündür.

Antik dönemde Lycos (Çürüksu) vadisinin hayat standardının yüksek olmasını etkileyen diğer bir neden de, bölgenin bir tapım merkezi oluşudur. Bu nedenle özellikle Roma döneminde Hierapolis (Pamukkale), Laodikya (Goncalı) ve Attuda (Hisarköy) antik kentlerine "Neokoros" "Tapınak Koruyuculuğu" ünvanları verilerek vergiden muaf tutulmuştur. Bu tapınaklara örnekler verecek olursak; Attuda (Hisarköy)'da Men Karou (Ay Tanrısı) tapınağı, Laodikya (Goncalı)'da Zeus Aseis (Baş Tanrı, Gök Tanrı) tapınağı ve Hierapolis (Pamukkale)'de Apollon (Sanatın, müziğin ve erdemnin Tanrısı) tapınaklarını sayabiliriz. Ayrıca Hierapolis (Pamukkale)'de zehirli gazların çıktığı

"Plutonion" her dönemde büyük ilgi görmüş ve burası yeraltı tanrısı Hades'in ölümler dünyası olarak kabul edilerek tapılmıştır.

Bölgenin hayat standardını etkileyen diğer bir neden de vadide bol miktarda sıcak su kaynaklarının oluşudur. Bu nedenle bölgede Asklepios (Sağlık Tanrısı) ve karısı Hygeia (Sağlık

Laodikya (Goncali) da bulunan yün elbise giymiş "Çobanların koruyucu babası" Gök Tanrısı Zeus kabartması M.S. 2. yy sonu

Tanrıçası)'da tapım görmüştür. Antik dönemde de Tripolis (Yenicekent), Karura (Sarayköy-Tekkeköy) ve Hierapolis (Pamukkale) kaplıcaları büyük ilgi görmüştür. Hierapolis (Pamukkale) mezar yazıtlarından öğrendiğimize göre, buraya Lagina (Yatağan-Turgut)'dan Efes (Selçuk)'den, Aphrodisias (Geğre)'dan, Smyrna (İzmir)'dan insanlar gelerek tedavi olmuşlar ve vasiyetleri üzerine Hierapolis (Pamukkale)'de gömülmüşlerdir.

Buraya kadar çok kısa da olsa antik dönemde

D E N İ Z L İ D İ Ş H E K İ M L E R İ O D A S I D E R G İ S İ

M.Ö. 530-525 yıllarına tarihlenen Amasis Ressamının siyah Figürde boyadığı Lekythos (yağ testisi) üzerinde tezgahta dokuma yapan kadınlar. Vazo Newyork Metropolitan müzesinde sergilenmektedir.

Lycos (Çürüksu) vadisindeki yaşam ve ticareti anlattık. Amacımız tarihi ve kültürel değerlerimizin korunması ve bunların gelecek kuşaklara aktarılması için mesaj vermektir. Maddi zenginlikler manevi ve kültürel zenginliklerle desteklenmedikçe kalıcılığında söz edilemez. Tarihi zenginliklerimizi yabancıların yanlı görüşlerinden değil, kendi araştırmalarımızla açığa çıkarıp koruyarak, önce kendi insanımıza, sonra yabancılara tanıtmalıyız. Bu konuda iş adamlarımızın her türlü desteği vereceği inancımınla saygılarımı sunarım.

KAYNAKÇA

- C.Şimşek, Hierapolis Güney Nekropolü, Konya, 1997 (Selçuk üniversitesi'nde hazırlanan yayınlanmamış doktora tezi)
- G.E. bean, Karia, İstanbul, 1987 (Çev. B. Akgüç)
- Strabon, Coğrafya, Anadolu (Kitap XII,XIII,XIV), İstanbul, 1987 (Çev. A. Pekman)
- W.M. Ramsay, Anadolu'nun Tarihi Coğrafyası, İstanbul, 1960 (Çev. M. Pektaş)
- Vitruvius, Mimarlık Üzerine on kitap, İstanbul, 1990 (Çev. S. Güven)
- B. Von Head, Historia Numorum, A. Manual Of Greek Numismatics, London, 1911,1977
- C. Human-C. Cichorius-W. Judeics-F. Winter, Altertümer Von Hierapolis, Berlin 1898